

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1139/2015

23.12.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.А., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 6К бр. 2096/12 од 13.07.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж бр. 342/15 од 18.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А., адв. С.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 6К бр. 2096/12 од 13.07.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж бр. 342/15 од 18.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву 6К бр. 2096/12 од 13.07.2015. године окривљени Б.А. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава суда уплати износ од 12.500,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж бр. 342/15 од 18.08.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.А., а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 6К бр. 2096/12 од 13.07.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж бр. 342/15 од 18.08.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.А., адв. С.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи обе нижестепене пресуде и окривљеног ослободи оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А., адв. С.К., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Одредбом члан 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени, може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног Б.А., адв. С.К., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз образложење да је изреком правноснажне пресуде утврђено да је окривљени нанео повреду оштећеном и то ударцем каменом, а да при том нема валидних доказа о томе, поготову што ни сам оштећени не наводи да му је ударац нанет каменом па бранилац закључује да је окривљени осуђен без доказа да је извршио предметно кривично дело, чиме суштински оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, из којих разлога, сходно члану 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

С`тога је Врховни касациони суд, из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.